

нтъ, на 24 августъ 1848 г. се хвърлилъ и одавилъ въ Митрополитски гиранъ.

Неофитъ Византийски направилъ постъпки прѣдъ старитѣ си приятели—първенци—да работели за поврщането му на вакантния Митрополитски прѣстолъ. Послѣднитѣ благосклонно се отзовали на молбата му.

„Въ това врѣме въ Бѣлгария върлувала холера, пише покойния М. Т. Радивоевъ, въ книгата си „Врѣме и животъ на Търновския Митрополитъ Илариона“, издадена прѣзъ 1912 г., и поради това много отъ виднитѣ търновски граждани се били прѣснали изъ балканскитѣ населени мѣста. А старитѣ приятели на Неофита намѣрили врѣме въ това число и елен-